

Αθήνα, 20 Μαΐου 2020

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς τον κ. Υπουργό

Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων

ΘΕΜΑ: «Στήριξη ελαιοκομικού τομέα»

Οι ελαιοπαραγωγοί βρίσκονται σε δυσμενέστατη θέση βλέποντας σημαντική μείωση του εισοδήματός τους, εξαιτίας κυρίως των **χαμηλών τιμών που επικράτησαν και συνεχίζουν να επικρατούν**. Σαν επιστέγασμα, η πανδημία δυσχέρανε τις συνθήκες, συντελώντας στη διατήρηση των εξαιρετικά χαμηλών τιμών και στη μη διάθεση του ελαιόλαδου και των βρώσιμων ελιών. Κάτω από αυτές τις συνθήκες, είναι απολύτως απαραίτητο οι ελαιοπαραγωγοί της χώρας να τύχουν της υποστήριξης της πολιτείας με όλα τα μέσα και πόρους που μπορούν να διατεθούν.

Σύμφωνα με την πρόσφατη τροποποίηση (Κανονισμός 316/2019) του Κανονισμού 1408/2013, συντελέστηκαν τρεις αλλαγές οι οποίες ήταν, και είναι σημαντικό, να τις εκμεταλλευτούν τα ΚΜ και η χώρα μας και αφορούν στη διάθεση εθνικών πόρων μέσω των ενισχύσεων ήσσονος σημασίας (de minimis).

Η πρώτη αλλαγή είναι η τροποποίηση του Άρθρου 3 του Κανονισμού 1408/2013 όπου προστέθηκε η σημαντική παράγραφος 3α «Κατά παρέκκλιση από τις παραγράφους 2 και 3, ένα κράτος- μέλος μπορεί να αποφασίσει ότι το συνολικό ποσό των ενισχύσεων ήσσονος σημασίας που χορηγούνται σε μία ενιαία επιχείρηση δεν υπερβαίνει το ποσό των 25 000 ευρώ κατά τη διάρκεια οποιασδήποτε περιόδου τριών οικονομικών ετών και ότι το συνολικό σωρευτικό ποσό των ενισχύσεων ήσσονος σημασίας που χορηγούνται κατά τη διάρκεια οποιασδήποτε περιόδου τριών οικονομικών ετών δεν υπερβαίνει το εθνικό ανώτατο όριο που ορίζεται στο παράρτημα II, υπό τις ακόλουθες προϋποθέσεις: α) για μέτρα ενίσχυσης που ωφελούν μόνο έναν τομέα προϊόντων, το συνολικό σωρευτικό ποσό που χορηγείται σε οποιαδήποτε περίοδο 3 οικονομικών ετών δεν υπερβαίνει το τομεακό ανώτατο όριο που ορίζεται στο άρθρο 2 παράγραφος 4· β) το κράτος -μέλος διαθέτει εθνικό κεντρικό μητρώο σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 2».

Η δε παρ.4 του Άρθρου 2 αναφέρει «Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ως «τομεακό ανώτατο όριο» νοείται το μέγιστο σωρευτικό ποσό ενίσχυσης το οποίο ισχύει ως προς τα μέτρα ενίσχυσης που ωφελούν μόνο έναν τομέα προϊόντων, και το οποίο αντιστοιχεί στο 50 % του παρατιθέμενου στο παράρτημα II μέγιστου ποσού των ενισχύσεων ήσσονος σημασίας που χορηγούνται ανά κράτος- μέλος».

Ο ελαιοκομικός τομέας ως ενιαίος τομέας λοιπόν, μπορεί να λάβει σύμφωνα με το ισχύον κανονιστικό πλαίσιο σε μια ζετία, ένα τομεακό ανώτατο όριο που είναι έως και 50% των ενισχύσεων που

μπορούμε να δώσουμε σαν χώρα και που σύμφωνα με την αλλαγή του Παρατήματος II είναι 134.272.042 ευρώ. Ωστόσο, το ανώτατο όριο αυτό, μπορεί υπό προϋποθέσεις, να αυξηθεί στο ποσό των 161.126.450 ευρώ για μια τριετία.

Όλα τα παραπάνω τα έχει υπόψη του ο Επίτροπος Hogan, όταν στις 24/7/2019 συντάσσει και απευθύνει την απαντητική επιστολή του. Σε αυτή λοιπόν την επιστολή, ανάμεσα στις δυνατότητες που μάς προτείνει για τη στήριξη του ελαιοκομικού τομέα, είναι και η χρήση των ενισχύσεων de minimis σύμφωνα με τις πιο πάνω εκτιθέμενες προϋποθέσεις.

Ο δε ελαιοκομικός τομέας κατά την αποχώρησή μας, δεν είχε λάβει ενισχύσεις de minimis και υπήρχαν στη διάθεση του Υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων τα πλέον των 92 εκατ. ευρώ που είχαν δαπανηθεί ποσά, καθώς και η επιστολή του Επιτρόπου που αναλύει τις παραπάνω επιλογές ανοίγοντας το δρόμο για τη στήριξη του τομέα.

Αντί λοιπόν, ο ελαιοπαραγωγικός τομέας να τύχει της στήριξης του εισοδήματός του, το μόνο που είδε εντέλει με κατάπληξη, συμπληρώνοντας τη δήλωση ΟΣΔΕ και το αντίστοιχο δελτίο του ΕΛΓΑ, ήταν μια υπέρογκη αύξηση των ασφαλιστρών κατά 58% στην ελιά Καλαμών. Πρόκειται για μια παράλογη αύξηση η οποία επιβάλλεται σε μια περίοδο, όπου η τιμή της βρώσιμης ελιάς έχει καταποντιστεί αλλά και η ζήτηση είναι αναιμική.

Επειδή έως σήμερα οι ελαιοπαραγωγοί δεν έχουν ενισχυθεί για τη καθίζηση του εισοδήματός τους, ενώ ταυτόχρονα βιώνουν επιπλέον και τις συνέπειες της πανδημίας του Κορωνοϊού, συνθήκες που θέτουν σε μεγάλο κίνδυνο τη βιωσιμότητα των ελαιοπαραγωγών

Επειδή δεν έγινε έγκαιρα η χρήση των εργαλείων και εξέπνευσε η δυνατότητα άμεσης αλλά και γενναίας στήριξης του ελαιοκομικού τομέα που δινόταν με την επιστολή Hogan την προηγούμενη ελαιοκομική περίοδο, όταν ακριβώς ήταν απολύτως αναγκαία

Επειδή όμως οι ανάγκες χρηματοδότησης του τομέα συνεχίζουν να υφίστανται όπως υφίσταται και η δυνατότητα ενίσχυσης του τομέα με βάση το Κανονιστικό πλαίσιο

Ερωτάται ο κ. Υπουργός:

1. Ποιοι είναι οι λόγοι για τους οποίους δεν έγινε χρήση των ανώτατων επιτρεπτών ορίων του Κανονισμού 1408/2013 όπως τροποποιήθηκε με τον Καν. 316/2019, όπως ακριβώς διατυπωνόταν και στην επιστολή Hogan για τη στήριξη του τομέα της ελαιοκομίας την ελαιοκομική περίοδο που τελείωσε;
2. Σκοπεύει έστω και τώρα, που επιπλέον των προηγούμενων αιτίων προκύπτουν και ζημιές λόγω της πανδημίας του Κορωνοϊού, να κάνει χρήση των συγκεκριμένων δυνατοτήτων για τη στήριξη του ελαιοκομικού τομέα;

Οι Ερωτώντες Βουλευτές

Αραχωβίτης Σταύρος

Αθανασίου Αθανάσιος (Νάσος)

Αλεξιάδης Τρύφωνας

Αναγνωστοπούλου Αθανασία (Σία)

Αυλωνίτης Αλέξανδρος-Χρήστος

Βαρεμένος Γεώργιος

Βαρδάκης Σωκράτης

Γιαννούλης Χρήστος

Ζεϊμπέκ Χουσεϊν

Ηγουμενίδης Νικόλαος

Θραψανιώτης Εμμανουήλ

Καλαματιανός Διονύσιος-Χαράλαμπος

Μάλαμα Κυριακή

Μάρκου Κων/νος

Μεϊκόπουλος Αλέξανδρος

Μουζάλας Ιωάννης

Μπάρκας Κων/νος

Μπουρνούς Ιωάννης

Μωραΐτης Αθανάσιος (Θάνος)

Ξενογιαννακοπούλου Μαρία-Ελίζα (Μαριλίζα)

Παπαηλιού Γεώργιος

Παπανάτσιου Αικατερίνη

Πολάκης Παύλος

Πούλου Παναγιού (Γιώτα)

Ραγκούσης Ιωάννης

Σαντορινιός Νεκτάριος

Σαρακιώτης Ιωάννης

Σκουρλέτης Παναγιώτης (Πάνος)

Σκουρολιάκος Παναγιώτης (Πάνος)

Συρμαλένιος Νικόλαος

Τζούφη Μερóπη

Φάμελλος Σωκράτης

Χαρίτου Δημήτριος

Χαρίτσης Αλέξανδρος

Ψυχογιός Γεώργιος